



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 501/2021
02.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босилковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 377/20 од 30.09.2020. године, у седници већа одржаној 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 377/20 од 30.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 377/20 од 30.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту Прр 203/19 од 22.07.2020. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Нишу Ст. 47/2010 исплати износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од 22.07.2020. године, као дана пресуђења до исплате, а на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст. 47/2010 који се води пред Привредним судом у Нишу у износу од 669.431,95 динара са законском затезном каматом на износ од 561.478,24 динара, почев од 22.07.2020. године, као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете за период од 04.11.2009. године, као дана отварања стечајног поступка до 22.07.2020. године, као дана пресуђења. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 54.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гжрр 377/20 од 30.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пироту Прр 203/19 од 22.07.2020. године, исправљена решењем истог суда Прр 2013/19 од 07.09.2020. године, у ставу првом изреке у делу одлуке о накнади имовинске штете

изазване повредом права на суђење у разумном року у износу од 669.431,95 динара, са законском затезном каматом на износ од 561.478,24 динара почев од 22.07.2020. године до исплате (став први). Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 561.478,24 динара почев од 08.07.2019. године као дана подношења тужбе па до 22.07.2020. године као дана пресуђења, док је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужена да тужиоцу исплати законску затезну камату на наведени износ почев од 04.11.2009. године, као дана отварања стечајног поступка до 08.07.2019. године. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у трећем ставу изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став други).

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, при чему се предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односи на камату као споредно потраживање. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић